

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2017. gada 9. novembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Eiropas Komisijas lēmums par izmaksāto summu atmaksāšanu, kas ir izpildāms – LESD 299. pants – Piespiedu izpilde – Izpildes pasākumi – Kompetentās valsts tiesas noteikšana strīdos par izpildi – Personas, kurai jāpilda finansiālās saistības, noteikšana – Valsts procesuālo noteikumu piemērošanas nosacījumi – Dalībvalstu procesuālā autonomija – Līdzvērtības un efektivitātes principi

Lieta C-217/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Efeteio Athinon* (Atēnu apelācijas tiesa, Grieķija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 3. martā un kas Tiesā registrēts 2016. gada 18. aprīlī, tiesvedībā

Eiropas Komisija

pret

Dimos Zagoriou.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents), tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*], M. Safjans [*M. Safjan*], D. Švābi [*D. Šváby*] un M. Vilars [*M. Vilaras*],

ģenerālvokāts M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 8. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- Eiropas Komisijas vārdā – *D. Triantafyllou* un *M. Konstantinidis*, kā arī *A. Katsimerou*, pārstāvji,
- *Dimos Zagoriou* vārdā – *G. Papadopoulos*, *dikigoros*,
- Grieķijas valdības vārdā – *E. Tsaousi* un *K. Georgiadis*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2017. gada 17. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – grieķu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt LESD 299. pantu, kā arī Padomes 1988. gada 24. jūnija Regulu (EEK) Nr. 2052/88 par struktūrfondu uzdevumiem un to efektivitāti, kā arī par to darbības saskaņošanu savā starpā un ar Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finanšu instrumentu darbību (OV 1988, L 185, 9. lpp.), Padomes 1988. gada 19. decembra Regulu (EEK) Nr. 4253/88, ar ko paredz īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2052/88 attiecībā uz, pirmkārt, dažādu struktūrfondu un otrkārt, struktūrfondu un Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finansēšanas instrumentu darbības koordināciju (OV 1988, L 374, 1. lpp.), un Padomes 1988. gada 19. decembra Regulu (EEK) Nr. 4256/88, ar ko paredz noteikumus Regulas Nr. 2052/88 īstenošanai attiecībā uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantijas fonda (ELVGF) Virzības nodaļu (OV 1988, L 374, 25. lpp.).
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp Eiropas Komisiju un *Dimos Zagoriou* (Zagori pašvaldība, Grieķija) par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantijas fonda (ELVGF) piešķirtā atbalsta daļas piedziņu atbilstoši [Komisijas] lēmumam par sākotnēji izmaksāto summu atmaksāšanu, kas ir izpildāms saskaņā ar LESD 299. pantu.

Atbilstošās tiesību normas

- 3 Regulas Nr. 4253/88 24. pantā ir noteikts:

“1. Ja šķiet, ka darbības vai pasākuma īstenošana attaisno tikai kādu daļu no piešķirtā atbalsta, Komisija uzsāk šim gadījumam atbilstošu pārbaudi partnerības ietvaros, lūdzot dalībvalstij vai iestādēm, kuras dalībvalsts izraudzījiesies šīs darbības īstenošanai, noteiktā termiņā iesniegt savus apsvērumus.

2. Pēc šīs pārbaudes veikšanas Komisija var samazināt vai pārtraukt atbalstu attiecīgajai darbībai vai pasākumam, ja pārbaudē apstiprinās, ka pastāv pārkāpums vai būtiskas izmaiņas, kuras skar darbības vai pasākuma īstenošanas raksturu vai nosacījumus un kuru veikšanai Komisijai nav lūgts apstiprinājums.

3. Jebkuru nepamatoti saņemtu un atlīdzināmu summu atmaksā Komisijai. Neatmaksātajām summām var pieskaitīt kavējuma procentus [..].”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 4 Ar 2006. gada 4. oktobra Lēmumu C(2006) 4798, kas ir izpildāms saskaņā ar LESD 299. pantu, Komisija EUR 284 739,20 apmērā noteica summu, kuru tai ir parādā *Dimotiki Epicheirisi Touristikis Anaptyxis tou Dimou Aristis Zagoriou Ioanninon* (pašvaldības uzņēmums Joanninas Zagori Aristi pašvaldības tūrisma attīstībai, Grieķija). Šī lēmuma mērķis bija atgūt atbalstu, kas tam piešķirts 1993. gadā.
- 5 Tā kā bija pasludināta šī uzņēmuma likvidācija, Komisija paziņoja Kentriko Zagori pašvaldībai (Grieķija) – kura pa to laiku bija iekļauta Joanninas Zagori Aristi pašvaldībā un kuru tiesībās un pienākumos tādējādi aizstāja minētā pašvaldība – 2008. gada 31. augusta maksājuma rīkojumu, tad ar 2008. gada 7. oktobra aktu, kas Kentriko Zagori pašvaldībai izsniegts 2008. gada 15. oktobrī, izdeva rīkojumu uzlikt arestu EUR 322 213,54 apmērā Kentriko Zagori pašvaldības bankas kontiem kādā bankas iestādē. Pēdējā minētā, izpildot aktu par aresta uzlikšanu, pārskaitīja visu minēto summu Komisijai.

- 6 Kā izriet no lēmuma lūgt prejudiciālu nolēmumu, 2008. gada 23. oktobrī Kentriko Zagori pašvaldība (Grieķija) – attiecībā uz kuru Zagori pašvaldība pamata tiesvedībā rīkojas tiesību vispārējas pārņēmes statusā – izvirzīja *Monomeles Protodikeio Athinon* (Atēnu pirmās instances tiesa, tiesnesis vienpersoniski, Grieķija) iebildumu pret maksājuma rīkojumu, kas tai bija paziņots, pamatojoties uz šo Komisijas lēmumu.
- 7 Kentriko Zagori pašvaldība tajā pašā tiesvedībā arī lūdza atcelt aktu par aresta uzlikšanu.
- 8 Savu lūgumu pamatojumam iebildumu iesniedzēja norādīja, pirmkārt, uz faktu, ka tai nav tiesībspējas un tāpat uz to nevar attiekties šāds izpildes pasākums, un, otrkārt, uz faktu, ka apstrīdētā summa bija saistīta ar ieņēmumiem, kuriem nevar tikt uzlikts arests.
- 9 Ar 2013. gada 14. maija spriedumu *Monomeles Protodikeio Athinon* (Atēnu pirmās instances tiesa, tiesnesis vienpersoniski) pēc tam, kad bija atzinusi, ka tās kompetencē ir lietu izskatīt tādēļ, ka lietai ir privāts raksturs, daļēji apmierināja iebildumu iesniedzējas lūgumus, atceldama minēto aktu par aresta uzlikšanu Kentriko Zagori pašvaldības tiesībspējas neesamības dēļ.
- 10 Komisija iesniedza apelācijas sūdzību par šo spriedumu iesniedzējtiesā, tostarp uzskatīdama, ka pirmās instances tiesa ir kļūdaini interpretējusi Savienības tiesības. Šī iestāde būtībā uzskata, ka pamatlietas izskatīšana nebija minētās pirmās instances tiesas kompetencē, jo pamatlietas administratīvā rakstura dēļ tā bija administratīvo tiesu jurisdikcijā. Komisija turklāt apgalvo, ka izpilde ir jāprasa no Zagori pašvaldības.
- 11 Šādos apstākļos *Efeteio Athinon* (Atēnu apelācijas tiesa, Grieķija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
 - “1) Ja īpašums, kas atrodas treš[ās] person[as] rokās un kam uzlikts [Komisijas] noteikts arests, ir privāts aizdevums un ja sākotnējā prasība, kuras apmierināšanai tiek veikta piespiedu izpilde, izriet no tiesiskajām attiecībām, ko regulē no iepriekš minētajiem [Komisijas] aktiem radušās publiskās tiesības, – kāds ir [Komisijas] aktu, tai īstenojot savas Regulās Nr. 2052/88, Nr. 4253/88 un Nr. 4256/88 minētās [pilnvaras], raksturs, un – precīzāk – vai šādi Komisijas akti ir akti, ko regulē publiskās tiesības un kas katrā ziņā rada administratīvi tiesiskus strīdus pēc būtības, vai tie tomēr ir akti, ko regulē privātās tiesības un kas rada privāttiesiskus strīdus?
 - 2) Ievērojot LESD 299. pantu, saskaņā ar kuru tādu [Komisijas] aktu piespiedu izpildi, kuri uzliek finansiālas saistības personām, kas nav dalībvalstis, reglamentē tās valsts civilprocesa normas, kuras teritorijā tiek veikta piespiedu izpilde, un ievērojot tā paša panta noteikumu, atbilstīgi kuram sūdzības par nepareizu izpildi ir attiecīgās valsts tiesu jurisdikcijā, – kā tiek noteikta valsts tiesu kompetence par strīdiem, kas izriet no šādas izpildes, kur atbilstīgi valsts tiesiskajam regulējumam tādi strīdi ir administratīvi tiesiski strīdi pēc būtības, proti, kur konkrētās attiecības ir tādas, ko regulē publiskās tiesības?
 - 3) Vai tādu [Komisijas] aktu piespiedu izpildes gadījumā, kas pieņemti, īstenojot Regulas Nr. 2052/88, Nr. 4253/88 un Nr. 4256/88, un kas uzliek finansiālas saistības personām, kuras nav dalībvalstis, parādnieka [tiesībspēju nosaka] uz valsts tiesību pamata vai uz Savienības tiesību pamata?
 - 4) Ja subjekts, kam ir jāpilda no [Komisijas] akta, kas pieņemts, īstenojot Regulas Nr. 2052/88, Nr. 4253/88 un Nr. 4256/88, izrietošas finansiālas saistības, ir vēlāk likvidēts pašvaldības uzņēmums, vai saskaņā ar iepriekš minētajām regulām pašvaldība, kurai pieder minētais uzņēmums, ir atbildīga par konkrēto finansiālo saistību pret [Komisiju] izpildi?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo un otro jautājumu

- 12 Ar pirmo un otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai LESD 299. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā pantā ir noteikta valsts kompetentās tiesas izvēle attiecībā uz prasībām saistībā ar tādu Komisijas aktu piespiedu izpildi, kuros personām, kas nav valstis, ir paredzētas finansiālas saistības un kuri ir izpildāmi saskaņā ar minēto pantu.
- 13 Šajā ziņā no LESD 299. panta pirmās daļas formulējuma izriet, ka akti, tostarp Komisijas akti, kuros personām, kas nav valstis, ir paredzētas finansiālas saistības, ir izpildāmi.
- 14 Lai gan LESD 299. panta otrajā daļā tiešām ir precizēts, ka piespiedu izpildi reglamentē civilprocesa normas, kas ir spēkā tās valsts teritorijā, kurā šī izpilde notiek, norāde uz civilprocesa normām ir jāsaprot tādējādi, ka tā attiecas uz valsts tiesību normām, kas reglamentē piespiedu izpildi. LESD 299. panta trešajā daļā ir paredzēts, ka, tiklīdz ir noteikta izpildāmība, piespiedu izpilde pret ieinteresēto personu tiek vērsta saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un LESD 299. panta ceturtajā daļā ir paredzēts, ka izpildes pasākumu likumības pārbaude ir valsts tiesu kompetencē.
- 15 Gan no LESD 299. panta formulējuma, gan struktūras izriet, ka tajā nav skaidras normas, kura valsts tiesībās noteiktu tās tiesas izvēli, kuras kompetencē ir izskatīt lietas par izpildāmu Komisijas aktu, kuros paredzētas finansiālas saistības, piespiedu izpildi.
- 16 Tātad atbilstoši Tiesas pastāvīgajai judikatūrai katras dalībvalsts tiesību sistēmā saskaņā ar procesuālās autonomijas principu ir jānosaka kompetentās tiesas un jāparedz sīki procesuāli noteikumi prasībām, kuru mērķis ir aizsargāt tiesības, kuras attiecīgajām personām ir noteiktas Savienības tiesībās. Tomēr no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka valsts tiesību piemērošana nedrīkst apdraudēt Savienības tiesību piemērošanu un efektivitāti un ka tā tieši būtu gadījumā, ja šī piemērošana padarītu nelikumīgi piešķirto līdzekļu atgūšanu praktiski neiespējamu. Valsts tiesību akti turklāt ir jāpiemēro nediskriminējošā veidā salīdzinājumā ar procedūrām, kurās paredzēts izlemt tāda paša veida vietējās lietas, un šajā jautājumā valsts tiesām ir jārikojas tikpat rūpīgi un saskaņā ar noteikumiem, kas nepadara attiecīgo summu atgūšanu grūtāku nekā salīdzināmos gadījumos, kas attiecas uz atbilstošo valsts tiesību normu īstenošanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 13. marts, *Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening* u.c., no C-383/06 līdz C-385/06, EU:C:2008:165, 48. un 50. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 17 Komisija rakstveida apsvērumos apgalvo, ka Savienības tiesībās ir noteikts, ka tās pašas tiesu sistēmas tiesu kompetencē ir izskatīt gan prasības par tāda atbalsta atgūšanu, kurš nepamatoti izmaksāts no valsts līdzekļiem, gan prasības par tāda atbalsta atgūšanu, kurš nepamatoti izmaksāts no Eiropas Savienības līdzekļiem.
- 18 Šajā ziņā no šī sprieduma 16. punktā izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka pret prasībām saistībā ar valsts publiskās iestādes aktu piespiedu izpildi un prasībām saistībā ar Savienības iestādes akta piespiedu izpildi, kas noteikta LESD 299. pantā, ir jāattiecas vienādi.
- 19 Šajā nolūkā ir, pirmkārt, jāidentificē salīdzināmas tiesvedības vai prasības un, otrkārt, jānosaka, vai attieksme pret prasībām saistībā ar tāda akta piespiedu izpildi, uz ko attiecas LESD 299. pants, ir mazāk labvēlīga nekā pret salīdzināmām prasībām saistībā ar valsts publiskās iestādes akta piespiedu izpildi.

- 20 Pirmām kārtām, runājot par prasību salīdzināmību valsts tiesai, kurai ir tieši zināmi piemērojamie valsts procesuālie noteikumi, ir jāpārbauda attiecīgo prasību līdzība, ņemot vērā to priekšmetu, pamatu un būtiskos elementus (spriedums, 2013. gada 27. jūnijs, *Agrokonsulting-04*, C-93/12, EU:C:2013:432, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 21 Otrām kārtām, runājot par līdzīgu attieksmi pret prasībām, ir jāatgādina, ka katrs gadījums, kad rodas jautājums par to, vai valsts procesuālo tiesību norma attiecībā uz prasībām, kuras pamatotas ar Savienības tiesībām, ir mazāk labvēlīga par normām attiecībā uz līdzīgām iekšējām prasībām, ir jāanalizē valsts tiesai, ņemot vērā šīs tiesību normas vietu tiesvedībā kopumā, tiesvedības norisi un īpatnības dažādās valsts tiesu instancēs (spriedums, 1998. gada 1. decembris, *Levez*, C-326/96, EU:C:1998:577, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 22 Tādējādi valsts tiesai ir jāpārbauda, vai procesuālie noteikumi, kas piemērojami prasībām saistībā ar tāda akta piespiedu izpildi, uz ko attiecas LESD 299. pants, ir mazāk labvēlīgi par noteikumiem, kas piemērojami prasībām saistībā ar valsts publiskās iestādes akta piespiedu izpildi. Tātad Savienības tiesības būtu pārkāptas, ja atšķirīgu noteikumu piemērošana līdzīgām prasībām izraisītu mazāk labvēlīgu attieksmi pret prasībām saistībā ar tāda akta piespiedu izpildi, uz ko attiecas LESD 299. pants.
- 23 Šajā ziņā jāatgādina, ka procesuālais noteikums, atbilstoši kuram līdzīgas lietas tiek izspriestas saskaņā ar atšķirīgiem valsts tiesu noteikumiem atkarībā no tā, vai šīs lietas ir balstītas uz Savienības tiesībām vai valsts tiesībām, ne vienmēr ir procesuālais noteikums, kas var tikt kvalificēts kā nelabvēlīgs (pēc analogijas skat. spriedumu, 2015. gada 12. februāris, *Baczó un Vizsnyiczai*, C-567/13, EU:C:2015:88, 46. punkts).
- 24 Šajā gadījumā šai ziņā ir jākonstatē, ka, pirmkārt, nav izvirzīts neviens iebildums, ka prasības, kas celtas konkrēti civillietu tiesās, Komisijai būtu mazāk labvēlīgas par prasībām, kas celtas administratīvo lietu tiesās, un, otrkārt, ka Tiesas rīcībā esošajos lietas materiālos par to nav nekādu pierādījumu. Tādēļ valsts tiesai ir jāveic pārbaude par iespējamo līdzvērtības principa pārkāpumu šajā gadījumā.
- 25 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo un otro jautājumu ir jāatbild, ka LESD 299. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā pantā nav noteikta valsts kompetentās tiesas izvēle attiecībā uz prasībām saistībā ar tādu Komisijas aktu piespiedu izpildi, kuros personām, kas nav valstis, ir paredzētas finansiālas saistības un kuri ir izpildāmi saskaņā ar minēto pantu; šī izvēle ir jāveic saskaņā ar valsts tiesībām atbilstoši procesuālās autonomijas principam, ievērojot to, ka šī izvēle nedrīkst apdraudēt Savienības tiesību piemērošanu un efektivitāti.
- 26 Valsts tiesai ir jānosaka, vai valsts procesuālie noteikumi par prasībām saistībā ar tādu aktu piespiedu izpildi, kas minēti LESD 299. pantā, tiek piemēroti nediskriminējošā veidā salīdzinājumā ar procedūrām, kurās tiek izskatītas tā paša veida valsts lietas, un saskaņā ar noteikumiem, kuri nepadara summu, kas minētas šajos aktos, atgūšanu grūtāku nekā salīdzināmos gadījumos, kas attiecas uz atbilstošo valsts tiesību normu īstenošanu.

Par trešo un ceturto jautājumu

- 27 Ar trešo un ceturto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai LESD 299. pants, kā arī Regulas Nr. 2052/88, Nr. 4253/88 un Nr. 4256/88 ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, ir noteiktas personas, pret kurām var tikt vērsta piespiedu izpilde atbilstoši Komisijas lēmumam par izmaksāto summu atmaksāšanu, kas ir izpildāms.
- 28 Šajā ziņā jāatgādina, ka atbilstoši LESD 299. panta pirmajai daļai Eiropas Savienības Padomes, Komisijas vai Eiropas Centrālās bankas akti, kas uzliek finansiālas saistības personām, kuras nav valstis, ir izpildāmi.

- 29 No šīs normas izriet, ka var notikt minēto aktu piespiedu izpilde, vēršoties pret tām personām, kas nav valstis, uz kurām šie akti attiecas.
- 30 Attiecībā uz valsts tiesību normām par piespiedu izpildi no minētā LESD 299. panta otrās un trešās daļas izriet, ka šīs normas reglamentē piespiedu izpildes noteikumus, nevis tās personas identitāti, uz kuru šī izpilde var attiekties.
- 31 Tātad, tā kā nav Savienības tiesību normu, kurās būtu precizētas minētās personas un kuras tostarp ļautu noteikt, vai izpilde var tikt veikta pret personu, kura nav Komisijas lēmuma adresāte, katras dalībvalsts iekšējā tiesību sistēmā ir jānosaka personas, pret kurām piespiedu izpilde var tikt vērsta, tomēr ar nosacījumu, ka valsts normas nav mazāk labvēlīgas par normām, kas reglamentē līdzīgas situācijas, uz kurām attiecas valsts tiesības (līdzvērtības princips), un ka tās nepadara praktiski neiespējamu vai pārmērīgi grūtu to tiesību īstenošanu, kas piešķirtas Savienības tiesībās (efektivitātes princips) (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 12. februāris, *Baczó un Vizsnyiczai*, C-567/13, EU:C:2015:88, 41. un 42. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 32 Tāds ir pamats, uz kuru balstoties iesniedzējtiesai gadījumā, ja zūd persona, uz kuru attiecas lēmums, kurai ir paredzētas finansiālas saistības, ir jānosaka minētās personas.
- 33 Šajā ziņā Komisija apgalvo, ka atbilstošajās valsts normās par pēctecību ir pilnībā izslēgta vai padarīta pārmērīgi grūta to lēmumu izpilde, kuri pieņemti saskaņā ar LESD 299. pantu, attiecībā uz vienu Savienības parādnieku kategoriju, un katrā ziņā Savienības parādu atmaksa ir padarīta grūtāka par analoģu Grieķijas Valsts parādu atmaksu. Pēc Komisijas uzskatiem, šīs normas ļauj publiskai iestādei, kuras kontrolē ir sabiedrība, kas nepamatoti saņēmusi Savienības atbalstu, šo sabiedrību likvidēt un būtībā piesavināties visus tās aktīvus, tostarp šo atbalstu, vienlaikus piešķirdamas diskrecionāro varu atteikties no šīs sabiedrības pasīviem. Tādējādi pamatlietā Zagori pašvaldība esot mantojusi Kentriko Zagori pašvaldības parādus Grieķijas valstij un sociālā nodrošinājuma iestādēm, bet ne parādus Savienībai.
- 34 Tomēr iesniedzējtiesas uzdotsais trešais un ceturtais jautājums nav par valsts tiesību normu attiecībā uz likvidēta pašvaldības uzņēmuma pēctecību atbilstību Savienības tiesībām. Turklāt lēmumā lūgt prejudiciālu nolēmumu nav atbilstošo tiesību normu par pēctecības noteikumiem valsts tiesībās, un tātad tas neļauj Tiesai palīdzēt iesniedzējtiesai atrisināt konkrēto iesniedzējtiesā izskatāmo lietu.
- 35 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz trešo un ceturto jautājumu ir jāatbild, ka LESD 299. pants, kā arī Regulas Nr. 2052/88, Nr. 4253/88 un Nr. 4256/88 ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, nav noteiktas personas, pret kurām var tikt vērsta piespiedu izpilde atbilstoši izpildāmajam Komisijas lēmumam par izmaksāto summu atmaksāšanu. Valsts tiesai ir jānosaka šīs personas, ievērojot līdzvērtības un efektivitātes principus.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 36 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

- 1) LESD 299. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā pantā nav noteikta valsts kompetentās tiesas izvēle attiecībā uz prasībām saistībā ar tādu Eiropas Komisijas aktu piespiedu izpildi, kuros personām, kas nav valstis, ir paredzētas finansiālas saistības un kuri ir izpildāmi saskaņā ar**

minēto pantu; šī izvēle ir jāveic saskaņā ar valsts tiesībām atbilstoši procesuālās autonomijas principam, ievērojot to, ka šī izvēle nedrīkst apdraudēt Savienības tiesību piemērošanu un efektivitāti.

Valsts tiesai ir jānosaka, vai valsts procesuālie noteikumi par prasībām saistībā ar tādu aktu piespiedu izpildi, kas minēti LESD 299. pantā, tiek piemēroti nediskriminējošā veidā salīdzinājumā ar procedūrām, kurās tiek izskatītas tā paša veida valsts lietas, un saskaņā ar noteikumiem, kuri nepadara summu, kas minētas šajos aktos, atgūšanu grūtāku nekā salīdzināmos gadījumos, kas attiecas uz atbilstošo valsts tiesību normu īstenošanu;

- 2) LESD 299. pants, kā arī Padomes 1988. gada 24. jūnija Regula (EEK) Nr. 2052/88 par struktūrfondu uzdevumiem un to efektivitāti, kā arī par to darbības saskaņošanu savā starpā un ar Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finanšu instrumentu darbību, Padomes 1988. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 4253/88, ar ko paredz īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2052/88 attiecībā uz, pirmkārt, dažādu struktūrfondu un, otrkārt, struktūrfondu un Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finansēšanas instrumentu darbības koordināciju, un Padomes 1988. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 4256/88, ar ko paredz noteikumus Regulas Nr. 2052/88 īstenošanai attiecībā uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantijas fonda (ELVGF) Virzības nodaļu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, nav noteiktas personas, pret kurām var tikt vērsta piespiedu izpilde atbilstoši izpildāmajam Komisijas lēmumam par izmaksāto summu atmaksāšanu.

Valsts tiesai ir jānosaka šīs personas, ievērojot līdzvērtības un efektivitātes principus.

[Paraksti]